

**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiæ, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

De Fideicommissis, Primogenitvris, Et Majoratibvs

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1690**

Disc. XXXIX. Faventia primogenituræ. De eadem materia concursus
fœminarum ad fideicomissa vel primogenia agnatitia, Et an esta qualitas
contemplationis agnationis excludat fœminas necnè; Et ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74060](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-74060)

FAVENTINA PRIMOGENITVRÆ

PRO

ANNA DE LINIS

SEV

PASQUALINIS

CVM

URSULA SEVEROLA

Casus varie per Rotam decisus.

De eadem materia concursus fœminarum ad fideicommissa vel primogenititia agnatitia, Et an ista qualitas contemplationis agnationis excludat fœminas necne; Et incidenter quando transactio obstat interdictis possessoris fideicommissario competentibus.

S V M M A R I V M.

- 1 Ponderantur etiam nimium in dicta decisione aliqua absurdia & inconvenientia, in quibus præcipue dicta Rota Bononia, se fundans videbatur, sed 12 jam expertus alias duas causas Bononienses de Barberiis & de Amoriniis, de quibus supra disc. 29. & 30. dixi istud absurdorum & inconvenientium argumentum esse parvi ponderis; Et ex his consuli tentandam esse aleam prosequitionis appellationis, incertum tamen est, quid inde sequuntur sit, forsitan concordia controversiam terminavit.
- 2 Post aliquod verò tempus maturius reflectendo, mihi crevit difficultas, stante quod donator, defensus filii masculis dicti fratris, ipsoque fratre, vocaverat, etiam dictam fœminam jam natam, prout quam ad alios gradus substitutionem procederet, istum præterim ad favorem Hospitalis, quod ita constat subsidiariè vocare voluisse post defectum sanguinem, unde propterea præmissæ considerations rectè intrarent, ne fœmina postmodum natæ aqualem concursus cum dicto masculo praetendere posset, non autem subsidiariè post defectos masculos pro concurso cum dicta alia fœmina, dum constat, quod inter natos ac nascituros differentiam constitutere noluit, nisi circa prælationem inter sexus.
- 3 Declaraturo quando id procedat.
- 4 Fœmina non veniunt sub nomine filiorum, neque masculinum concipi femininum, ubi contemplata est agnatio.
- 5 Declaraturo quando id procedat.
- 6 Vbi quis non est vocatus, nisi in certo casu, pretendere non potest vocationem in alio casu.
- 7 Non datur extensio de casu ad casum.
- 8 Potissimum ubi adest ratio diversitatis.
- 9 De distinctione inter dispositionem conceptam per ultimam voluntatem, vel per contractum, super articulo. an masculinum concipi fœmininum.

D I S C . XXXIX.

Antonius Pasqualinus ultimus de ejus familia, acupiens istam artificialiter renovare donationem, fecit ejus bonorum reservato usufructu Joanni Baptista de Linis, cum unctione primogenitura in ejus filiis & descendantibus, sub onere assumenti nomen & insignia; Et quatenus dictus Joannes Baptista prædecederet ipsi donatori sine filiis masculis, tunc ad eandem donationem cum eidem legibus & conditionibus vocavit Philippum ejusdem Joannis Baptista fratrem; Sequuta morte donatoris, unde donatio plenarium sortita est effectum in dicto Joanne Baptista primo donatario, qui familiam renovavit, obiit postmodum iste absque filiis masculis condito testamento, in quo relicta dote Annæ filia ex primo matrimonio ac Hypolita ex secundo, hæredem instituit Ursulam

I 2

secun-

Cardin. de Luca de Fideicom.

secundam uxorem, contra quam tam Anna quam
respectivè Philippus prætendentes factum esse lo-
cum primogenituræ ad eorum favorem, item ex-
citatur, necnon eidem molestias dare cœperunt
Joannis Baptista creditores, ad quos excludendos
deventum est inter Ursulam & Annam ad trans-
actionem, per quam Ursula se obligavit solvere
Anna sine contradictione integrum dorem scit. 8.
m. à patre sibi reliquat; Anna vero everso illi
cessit omnia jura ad dictam primogenituram sibi
competentia communi remanente onere litis ad-
versus prætensionem Philippi; Agnoscens autem
Anna prædicta post aliquod tempus dictam trans-
actionem esse lassivam, eique valde præjudicialem,
judicium instituit coram A. C. super immisione
ad bona donatoris in vim dictæ donationis tanquam
vocatæ ad primogenituram, sed succubuit me-
diane sententia absolvitoria ab observatione ju-
dicis, & commissa per appellationem causa in Ro-
sa coram Bevilacqua, assumptoque eodem dubio im-
missionis, sub die 21. Iunii 1666. negativa prodiit re-
solutio, qua sequuta deventum est ad quandam
concordiam inter Annam & Ursulam, qua sequuta
reposita causa sub die 18. Novembris 1669. rece-
sum fuit à decisis, atque resolutum constare de pri-
mogenitura ad favorem Annæ.

In his disputationibus duo fuerunt puncti, unus
ordinis, An scilicet non obstante dicta transactio-
ne posset Anna quamvis vocata exercere interdi-
ctum possessorium, quod alias de jure competeter;
Et secundò circa negotium principale.

Quoad primum opponebat rea converta de
conclusione regulariter recepta, quod transactio
permittit quacumque actionem, & quodcumque
ius alias competens, alia non remanente actione,
nisi illa pro ipsius transactionis executione, quo-
niam si prætenditur eam esse lassivam, seu quod
alias non afficeret, agendum est iudicio rescissorio,
neque competit interdicta possessorum, nisi prius
per rem judicatum vel tres conformes transactio-
ne medio tollatur Cavaler. decis. 550. num. 4. decis.
86. num. 8 par. 6. rec. cum aliis in hujus causæ deci-
sione cumulatis, & frequenter, cum sit proposito
recepta, quam ego scribens pro actrice non nega-
bam; Dicebam tamen in hac facti specie intrare
potius limitationem pariter veram, & in eadem
hujus causa decisione admissam, & de qua apud Du-
nozett. decis. 792. ac in aliis pluries, ut scilicet regu-
la procedat, quando transactio est in statu validitatis,
unde oporteat eam rescindere ope exceptionis,
secus autem ubi est nulla ipso jure, quoniam tunc id
quod nullum est, nullum praefat impedimentum,
juxta ea, quæ cum eadem distinctione habemus in
vulneratione judicis executivi resultante à sententia
absolvitoria, quia non procedit. ubi hæc est nulla,
vel notoriæ injusta cum tali notorietate, quod aqui-
pollet nullitat, ut pluries in sua materia sub tit. de
credito, ac sub altero de judicis.

Et quamvis deducerentur quædam nullitates,
quæ supponebantur resultare a solemnitatibus sta-
tutariis non benè servatis, quia tamen Ego eas pa-
rum relevantes agnoscebam, idcirco principaliter
insistebam in nullitate resultante à dispositione juris,
quod scilicet transactum esset super re clara contra
naturalim ac efficiam transactioñis, dum si quæ lis
cadere poterat super dicta primogenitura, illa erat
inter dictam Annam, ac Philippum ejus patruum,
non autem cum præfata Ursula omnino ext-
tanea.

Q[uod]overò ad alterum punctum meritorum, seu

negocii principalis scribentes pro Ursula dicte
circa exclusionem dictæ Annæ, quod quanto
hodie receptum sit pro regula ut masculinum co-
cipiat femininum, atque feminæ venient filio-
mine filiorum & nepotum, aliquorum defectus
tum simpliciter, & absque adjecto masculina quili-
litas vocatorum; Attamen id non proste
quando constat contemplatum esse agnationem
deductis per Fufar. quest. 385. n. 6. Andreol. quin
218. n. 2. cum alii in prima hujus cause decisis, u-
de cum in hac facti specie dubitandum non effectu
natorem contemplatum esse agnationem ex pli-
bus circumstantiis & conjecturis, præterim cu-
mandata artificiali renovatione ejus familiæ,
etiam quia posuit in conditione primi donatoris
lios masculos tantum, cum alii administratio-
to donationis contextu resultantibus, hinc obse-
sufficere calum reddi dubium, ut dici ne posse
intrare dictam nullitatem transactioñis incep-
re omnino clara.

Non negabam ego scribens pro feminæ, pos-
natorem contemplatum sufficere agnationem, mi-
que negabam dictam consequentiam exinde res-
tantem, ut ob hanc circumstantiam masculi
non concipiatur femininum, neque admittatur
minutum concursus; Verum dicebam, junta
quæ ceteris relatis sapientiæ firmata fuerat
Rotam præstrem decisione 133. par. 9. rec. 1. et
post Censal. ad Peregr. & coram Dunoze to des-
c. 853. & in Romanæ fidicommissi de Gloriæ, u-
infra discr. 41. ut scilicet id procedat in con-
masculorum, quando urget dicta ratio con-
plata agnationis, ne ita per femininum sit
ram agnatio interrrumpatur; Secus autem ma-
sculus defectus, quoniam etiam feminæ dicuntur ap-
tæ, ut advertitur etiam discr. precedenti, & alibi
eoque quatenus pertinet ad oppositionem dicti
rum dicti Joannis Baptista primi donatoris con-
dimenti de libertate bonorum, vel etiam polyæ
alterius fororis secundogenitus, de se-
cundam libertate contendens, reflectendo
iam ad veritatem, certum mihi videbatur boni
ius dictæ Annæ primogenita venientis sub gen-
vocabulo filiorum ac descendencium dicti Iohanni
Baptista.

Aliqua major inspectio cadere videba ut res
Philippi masculi, qui licet actu non esset agna-
titudine tamen videbatur habendum pro talibus
donator in defectum primi donatoris cuique fili-
orum masculorum, istum, ejusque defec-
tum vocavit; Verum quamvis naturaliter
deretur præfati donatoris sensus, quod scilicet
cogitasset casum mortis dicti Joannis Baptista in
filii masculis, etiam post mortem ipsum dona-
toris, adhuc idem verisimiliter egisset, Ar-
men de stricto jure contrarium dicendum ve-
batur, cum dicti Philippi vocatio restringeretur
ad casum, in quo sequeretur mors dicti Iohanni
Baptista ante ipsum donatorem, quæ condicione
defecit, & consequenter intrat recepti illa
gula, quod sufficit eam temporis momen-
tum extirpere, non curata perseverantia, quoniam
ubi testator non dixit, nos dicere neque supponere
debemus, nisi gravia urgeant administrula, et
quæ habentur infra in Tuderina fidicommissi
Accuris discr. 115. Et conferunt, quæ de po-
curandis absurdis habentur supra in Boni
de Amoris discr. 30. & in aliis, ex recipi-
principio, ut quiores conjecturata volumen
non urget, non detur extenso disponitio-

DISCURSUS XL.

103

de casu ad casum ex latè collectis per Fusar,
quis. 460.

Porissimè autem aliqua diversitatis ratione accedente, quod scilicet stante reservatione ususfructus ad favorem donatoris, dicta artificialis renovatione agnationis, ac familiæ sequi debebat post mortem ipsius donatoris, quando deficiente veritate intrare debebat fictio, unde meritò præmotiente primo vocato, provisum sive cum vocatio ne alterius, qui ita primus remaneret, dictam renovationem facturam potius tanquam per vulgarem, qua evanui per effectuationem in primo vocato, quam per fideicommissariam verè non ordinatam, ac regulariter non præsumendam; Et sic recte intrare videbatur vulgare dicterium Joannis Andreae, Fideicommissum de te non loquitur.

Deducta etiam sicut in exclusionem feminæ distinctione, de qua disc. precedenti inter dispositionem per ultimam voluntatem, & per contractum, sed obiectum tollebatur cum eadem responsione, de qua eodem discr. precedenti, quam cum ibi deductis in hac disputatione quoque dabam, & ex his justam beneque fundatam credidi secundam resolutionem.

BONONIEN. FIDEICOMMISSI DE CATANEIS.

PRO

SULPITIA ET HYPOLITA DE CATANEIS.

CVM

JOANNE BAPTISTA DE S. PETRO.

*Causa decisus per Rotam pro Joanne Baptista,
postea concordatus.*

An sub nomine legitimorum heredum de familia, in dispositiva vel in conditionali venviant feminæ, vel masculi ex feminis procreati; Et quando existentia de facto personarum generis in conditione positi, licet non succedant, impedit purificationem conditionis. Sive an genus in dispositiva vel conditionali contentum, ac aptum comprehendere omnes, restringatur ad personas prius expressas, ubi præfertim obstat dispositio, vel ratio text. in l. cum avus, & l. cum acutissimi; Et aliqua de suspensione donec durat spes vel potentia existentia personarum de genere prius vocato.

Cardin. de Luca de Fideicommissione.

SVMMARIVM.

- 1 Fæcii series.
- 2 Femina etiam nuptæ, vel moniales sunt de familia, & veniunt post masculos in fideicommissis etiam agnatiis, & num. 12.
- 3 In specie de moniali.
- 4 Ampliatur etiam testator dicat intelligere semper de masculis.
- 5 Masculi ex feminis veniunt appellatione legitimorum heredum, & de ratione.
- 6 In seudiis qui veniant appellatione, seu sub nomine legitimorum heredum.
- 7 Donec superest spes, vel potentia existentia personarum de linea dilecta successio stat in suspense.
- 8 Existentia personarum de genere positio in conditione impedit purificationem conditionis licet, illæ non succedant.
- 9 Dos debita pueris in vim Auth. res que, an sit consti tuenda ex fructibus.
- 10 Ad quem spectat fructus donec successio vacat, & est in suspense.
- 11 Resolutio causa, ejusque fundamenta.
- 12 Declaratio conclusio, de qua num. 2.
- 13 De alia declaratio conclusionum, de quibus num. 7. & 8.
- 14 Ut nomen legitimorum heredum non conveniat masculis ex feminis.
- 15 Quod resolutio non placeat, & expenditur declaratio, de qua num 12.
- 16 Non admittitur fictio, ubi adeat veritas.
- 17 Ad materiam l. cum avus, & l. cum acutissimi.
- 18 De eadem materia dictorum iurium.
- 19 De conclusione de qua num. 11. & 12. ut sub genere positio in conditione non veniant, nisi persona supra expresa.

DISC. XL.

Balthasar de Cataneis, instituto hærede Alexandro filio, perpetuum successivum fideicommissum ordinavit de hæredibus in hæredibus masculis, exclusis feminis cum illis verbis, *Maschi non semine per niente*, ubi vero non existent amplius hæredes legitimi de Cataneis, mandavit assumi unum puerum de Bardis, qui familiam testatoris assumeret, eoque non extante, alium puerum magis attinetem sanguini Cataneorum, pluries repetita ratione, ne domus seu familia deficiat; Cum autem defecisset Hypolitus testatoris trinepos, ultimus de linea masculina, superstribus Sulpitia & Hypolita filiabus pupillis, nulloque existente de familia de Bardis; Hinc pretendere cœpit Joannes Baptista de Sancto Petro pronepos Ursinæ de Cataneis dicti Alexandri primi hæredis filia, factum esse causum fideicommissi ad eius favorem, unde iudicium instituit contra prædictas Hypolitam & Sulpiciam; Et introducta causa in Rota coram Bour lemont.

Scribens pro dictis feminis reis conventis, ex duplice fundamento credebam actoris petitioni locum non esse; Primo ob existentiam dictarum puellarum impedientium purificationem dicta conditionis non existentia legitimorum heredum de Cataneis, cum ipsæ essent legitima hæredes de dicta familia, atque hodie recepta conclusio sit, (quidquid antiquiores dubitaverint) etiam feminas

I 3 quam-

LUCA
de
amentis
tcat
GVI
9